

РЕШЕНИЕ

№ 37407

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 15.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

като разгледа дело номер **8234** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84 и следващите от Закона за убежището и
бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба М. М. Б., [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на
С., етническа принадлежност- арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение -
женен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №4-Б/12.05.2026г. на интервюиращ орган на Държавната
агенция за бежанците при Министерски съвет.

Жалбоподателят твърди, че решението е постановено при допуснато съществено нарушение на
административно производствените правила, при неизяснена фактическа обстановка и липса на
задълбочен анализ на заявените от него обстоятелства. Твърди още, че административният орган е
излязъл извън пределите на своята компетентност в производството по допустимост, като е
извършил преценка по същество. Налице е липса на конкретен анализ на представените нови
доказателства и използването на бланкетни мотиви прави акта практически немотивиран. Това е
съществено нарушение и основание за отмяна на акта съгласно Тълкувателно решение № 4/2004
г. на ВАС. Административният орган също е постановил своя акт, без да изясни всички факти и
обстоятелства, като извършил нарушение на чл. 35 от АПК - задължение за изясняване на всички
обстоятелства. Решението е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като
административният орган е приложил неправилно стандартите за допустимост на последваща
молба, установени в правото на Европейския съюз и националната съдебна практика.

Моли за отмяна на акта и връщане на преписката за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят М. Б.,редовно призован, се явява лично и се представлява от адв. Б. от САК.Поддържа жалбата твърди ,че властите го търсили в дома му.

Ответникът по жалбата – Интервюиращ орган при ДАБ при МС ,не се явява,не се представлява.

По фактите:

За първи път чуждият гражданин е подал до председателя на ДАБ при МС молба с входящ №375 от 23.10.2024г. с искане за предоставяне на международна закрила в Република България. С решение №1938/25.02.2025г. на председателя на ДАБ-МС на сирийския гражданин е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.Решението е обжалвано пред Административен съд [населено място], като с решение № 737 от 09.04.2025 г. на Административен съд- Сливен жалбата на молителя е отхвърлена.Молителят е обжалвал с касационна жалба решението на Административен съд [населено място], като с решение № 6499 от 17.06.2025г. на Върховният административен съд на Република България е било оставено в сила.За втори път кандидатът е поискал закрила с молба с вх. № 29 от 04.07.2025г. на ДАБ при МС. С решение № 4-Б/22.07.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС,молбата на молителя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С Решение № 37309 от 12.11.2025 г. Административен съд София-град е отхвърлил жалбата.За трети път кандидатът е поискал закрила с молба с вх. № КП-01-8071 от 20.11.2025 г. на ДАБ при МС. С решение № 14-Б/08.12.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, молбата на молителя не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Чужденецът е обжалвал административния акт. С Решение № 13313 от 03.04.2026 г. на АССГ молбата е отхвърлена.

На 21.04.2025г. М. Б. е подал последваща молба за закрила /л.97/С горепосочената последваща молба М. Б. желае да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила.Мотивира желанието си с твърдението,че през последните месеци в различни части на С., продължавал активен въоръжен конфликт.След оставката на президента Б. Ал А. войната продължавала имало хаос и насилие в цялата страна.Молителят твърди,че има основание да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут./л.101/ Групировката HTS се опитва да упражнява контрол върху отделни провинции,като налага строги религиозни и социални норми.Твърди,че има опасение за преследване поради политически причини и реална опасност от тежки посегателства.

На молителят са изпратени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Р.България.В тези Указания е посочено в част „Производство за предоставяне на международна закрила“ - „До произнасянето по молбата сте длъжен да представите своите доказателства, като в случай че не ги представите,произнасянето ще се извършва без тези доказателства“, и в част „Последваща молба за предоставяне на международна закрила“ – „преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество се преценява нейната допустимост с оглед на това дали се позовавате на нови обстоятелства от съществено значение за личното ви положение и относно държавата ви по произход. В срок до 14 работни дни от подаването на молбата /.../ интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение.

С Решение №4-Б/12.05.2026г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС не се допуска последваща

молба рег№КП-01-1106 от 21.04.2026г. на М. Б. до производство по предоставяне на международна закрила с мотив, че не се обуславят нови обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка и като извърши на основание чл. 168, ал. 1 АПК проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването, в законоустановения срок за това по чл. 84, ал. 2 ЗУБ и срещу годен за обжалване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна, поради следните съображения:

С чл.76б, ал.1 ЗУБ на всеки отделен интервюиращ орган на ДАБ по чл.48, т.10 ЗУБ е възложена компетентността на решаващ орган по чл.2, б."б" от Директива 2013/32/ЕС да извърши по чл.76а ЗУБ и чл.33, ал.2 от Директива 2013/32/ЕС предварителното разглеждане на допустимостта на подадените до властите на Република България последващи молби по § 1, т.6 от ДР на ЗУБ вр. чл.2, б. "р" от Директива 2013/32/ЕС, след което да реши дали да се допуснат или не до производството за предоставяне на международна закрила за разглеждане по същество.

На първо място, оспореното решение е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, в установената писмена форма, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с [чл. 146, т. 1 АПК](#), съответно – за отмяна по смисъла на [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 АПК](#)./

На второ място, не са допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществените, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно [чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК](#).

Съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ „в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила“.От тълкуването на тази разпоредби се обуславя извод, че в тежест на молителя е да представи писмени доказателства на органа, въз основа на които последният да вземе решение.Що се отнася до тяхната доказателствена сила и относимост относно исканото предоставяне на международна закрила това е въпрос на анализа по същество, но именно в производството за предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за

предоставяне на международна закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

На трето място, следва да се извърши преценка за законосъобразността на акта – издаден ли е той в съответствие с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 76а ЗУБ „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2“. От тълкуването на тези разпоредби се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход.

Правилно административният орган е приел, че в настоящата молба не се откриват нови и нововъзникнали обстоятелства свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С.. Представените лични обстоятелства, изложени в последващата молба за закрила, цели да изложи високия индивидуализиран риск за него в страната му по произход, се оценяват, като недостоверни, нелогични и недоказани. 3. излага твърдение, че поради несъгласието си с идеологията на местните власти (HTS) е изложен на риск от произволно задържане като „нелоялен“. Съдът споделя изводите на АО, че през всички досегашни производства молителят не е заявил каквито и да било предходни контакти, взаимоотношения или конфликти с представители на „Х. Т. ал-Ш.“ (HTS). Липсата на данни за каквато и да е дейност на заявителя, която да е предизвикала интерес към него в миналото, прави твърдението му за „издирване“ напълно неправдоподобно и не следва да бъде кредитирано. Също молителят споменава „лица, свързани с местната служба“, без да посочи конкретна структура или име на

организацията, което да даде възможност да се направи анализ на твърденията.АО е приел при детайлен анализ на представената информация че молителят не попада сред лицата, които могат да бъдат цел на задържане от страна на представителите на Службата за обща сигурност на Х. Т. ал- Ш.,като заявителят изрично е заявил, че не е политически ангажиран, не е политически опонент, не е активист и не е демонстрирал каквато и да е политическа ангажираност или публично изразяване на несъгласие с управлението.В случая следва да се отбележи ,че по професия е строител,и не попада в категорията на обществени фигури или политически опоненти, спрямо които, съгласно справката, биха се предприели целенасочените действия на властите.Правилно е прието ,че твърденията му за индивидуален риск са несъстоятелни и лишени от логическа и фактическа основа.Съдът приема ,че няма нови обстоятелства свързани с молителя и неговата история.Настоящият състав следва да посочи ,че тези нови обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства,каквито по преписката липсват.В случая не се установява каквато и да е било промяна в неговото лично положение, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същата да е била подложена на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота и или личността и като цивилно лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба.Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самият чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателят.В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителят преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ.

На следващо място предвид изложеното в последващата молба подлежи на анализ ситуацията в държавата и произход – С.. По време на проведеното интервю чуждият гражданин твърди, че той и семейството му живеели в [населено място], който се контролирал от групировката Х. Т. ал Ш..Преди около една година бил бомбардиран дома на техен братовчед, тъй като преди това до техния дом се помещавало седалище на групировката Х. Т. ал Ш., които напуснали около 1 година преди бомбардировката. Тогава загинало семейството на братовчед му.Освен това други негови братовчеди имали магазин за мебели, който отново бил до седалище на тази групировка.Самолети бомбардирали района и тогава загинали двама негови братовчеди и 8 техни работника. Когато се случило това молителят вече бил в Република България, а в резултат на бомбардировката семейството му се преместило в С.. В момента С. бил по-безопасен от И., защото бил далеч от фронтовете.

Видно от оспореното решение в страната по произход С. се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в посока подобрене на условията на живот и безопасност, като следвало да се има предвид и влиянието на международни организации в С., предлагащи услуги и подкрепа в полза на вътрешно разселени лица, търсещи убежище лица, бежанци, завърнали се лица и приемащи общност. Оспореният акт е издаден с оглед на така установената от административния орган фактическа обстановка.В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С., но молителят, не посочи какъв начин тези нови факти по смисъла на [чл. 142, ал. 2 АПК](#) конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до

производство за предоставяне на международна закрила. Не се установява, че оттеглянето от власт или свалянето на досегашния президент Б. А. променя положението в С. в негативен аспект, доколкото от информацията от общодостъпни източници става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Освен това, в някои медии се публикуват и материали за милиони сирийци, намиращи се извън страната си, които са изразили желание да се завърнат в родината си след свалянето на президента Б. А.. В редица източници се появиха и данни, че Европейският съюз обсъжда спиране на санкциите срещу С., свързани с енергетиката и транспорта, че Министерството на отбраната на САЩ е започнало разработване на планове за изтегляне на всички американски войски от С., както и, че от страна на С. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, което ще бъде в интерес на всички в региона, за да се гарантира, че процесът на преход е приобщаващ и основан на върховенството на закона. В административният акт оценката на основателността на тези негови опасения е разгледана информацията, изложена в справка с входящ МД-02-154/15.04.2026г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, от която е видно, че: към настоящия момент информацията за С. дава основание да се приеме, че обстановката след свалянето от власт на Б. А. е по-скоро сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в общественно-политическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ.

В о.с.з. проведено на 15.09.2026г. е представена справка от адв. Б. на ДАБ от 10.06.2026г. и линкове към интернет платформи за положението в С.. Относно линковете действително в страната има спорадични конфликти между различни фракции и групи, но това не е въоръжен конфликт. От справката се установява, че: В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 27 март 2026 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 563 898 души. ВКБООН и хуманитарните партньори продължават да предоставят основна помощ на новопристигналите и на трите гранични контролно-пропускателни пункта с Л.: Д. Я. (J. Y., селските райони на Д.), Д. (J./ J.. провинция X.) и А. (Arida/ Al-Arida, провинция Т.). Между 2 и 27 март 2026 г. 202 477 души преминават в С., включително 27 343 ливанци и 175 134 сирийци, като значителна част от сирийците изразяват намерение да останат за постоянно. Повечето пристигащи се насочват към провинциите Риф Д. (селски райони на Д.), Д., Д. и Алено. Въпреки че С. продължава да бъде класифицирана като „несвободна“ според годишния доклад на Ф. Н., публикуван в края на м. март 2026 г., страната едновременно е това регистрира най-голямото подобрение в световен мащаб през 2025г. в сравнение със същия период на предходната 2024 г. В доклада се посочва, че при новото преходно правителство е постигнат спорадичен напредък във възстановяването на политическите институции и облекчаването на ограниченията върху основните права, което води до покачване с пет индексни пункта (общо 10/100 в сравнение с 5/100 индексни пункта през същия период на 2024 г.). Провинция И./в която е живял молителят/ е разделена на пет административни области (Ал М., Ариха, Х., И. и Д.-Аш-Ш.), които са допълнително разделени на общо 26 подокръга. Столицата на провинцията е [населено място], а към м. март 2025 г. населението на провинция И. се изчислява на 2 848 168

души, включително жители, вътрешно разселени лица и завърнали се от чужбина, според оценки на Международната организация по миграция (М.). За сравнение, към март 2025г., Световната здравна организация (С.) оценява населението на И. на 3 179 920 души. В периода от 9 декември 2024 г. до 31 май 2025г., ACLED регистрира 136 инцидента със сигурността (средно 5,5 инцидента със сигурността на седмица) в провинция И., повечето от които са случаи на експлозии/дистанционно насилие. Те достигат пик през м. януари 2025 г., като леко намаляват през следващите месеци. След пик през м. февруари 2025 г., броят на регистрираните битки следва подобна тенденция. Броят на инцидентите с насилие срещу цивилни остава стабилен през този период, като през м. декември и м. март е регистриран спад в сравнение с останалите месеци. В периода 1 юни - 26 септември 2025 г. в И. са регистрирани 52 инцидента със сигурността, представляващи средно 3 инцидента със сигурността на седмица. От 9 декември 2024 г. до 26 септември 2025 г. ACLED регистрира 188 инцидента със сигурността, представляващи средно 4,5 инцидента на седмица. Според оценки на ВКБООН, към м. юни 2025 г. броят на вътрешно разселените лица, живеещи в лагери, е 1 208 927 души, а 753 696 са извън лагерите. Освен това, 175 161 души се завръщат след вътрешно разселване от м. ноември 2024 г. насам, а от началото на 2024 г. 87 646 души се завръщат от чужбина - повечето в областите И. и Х.. Към 18 септември 2025 г. ВКБООН съобщава за 2 132 759 вътрешно разселени лица и 732 359 скорошни завръщания. Освен това, от 8 декември 2024г. насам от чужбина се завръщат 134 436 души. "От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица. От така представената информация в справката става ясно, че обстановката в С. се подобрява значително и страната постепенно се нормализира. В този смисъл не представляват въоръжен вътрешен или международен конфликт спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочи справката, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, тъй като те не биха могли да се определят по своя характер, интензитет и териториален обхват като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателят, вкл. и с оглед бежанска история. На 13 март 2025г. временният сирийски президент А. ал Ш. подписва конституционна декларация, очертаваща петгодишен преходен период. Декларацията постановява, че ислямът е религията на президента, а ислямската юриспруденция е основният източник на законодателство и гарантира независимостта на съдебната власт, свободата на изразяване и медиите, както и политическите, образователните и трудовите права на жените. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността и поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт. В тази връзка дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне

разглеждането на молбата. Съобразено с Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО относно минималните стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт". При изследване на териториалния обхват и степента на насилието в С. се установи, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки наличието на спорадични инциденти, обстановката не достига до границите на въоръжен конфликт по смисъла заложен в международното право и правото на Европейския съюз. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Причините за напускане на С. вече са били изложени в предходното административно производство и са били обсъдени.

Поради което съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ **Административен съд София-град, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. М. Б.**, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., етническа принадлежност- арабин, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН], против Решение №4-Б/12.05.2026г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание [чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК](#).

съдия: